

**УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ
ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ**

**ХАРКІВСЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА**

Харків - 2006

2004 року на Харківщині було оголошено обласний огляд-конкурс “Краща сільська бібліотека”, проведення якого передбачало за мету :

- привернення особливої уваги місцевих органів влади із залученням додаткових коштів на фінансування;
- підвищення ролі бібліотек у соціально-економічному розвитку села;
- поповнення бібліотечних фондів новими книгами і періодичними виданнями;
- розповсюдження досвіду роботи кращих сільських бібліотек, пошук нових форм і методів роботи з читачами;
- стимулювання творчої активності працівників сільських бібліотек, підвищення їх професійної майстерності;
- укріплення матеріально-технічної бази.

Харківською обласною універсальною науковою бібліотекою було розроблено «Положення про обласний конкурс-огляд “Краща сільська бібліотека ” (Додаток №1) та «Критерії оцінки обласного огляду - конкурсу “Краща сільська бібліотека ” (Додаток№2) за допомогою яких і оцінювалась ефективність роботи бібліотек учасниць конкурсу.

Огляд – конкурс тривав майже рік і проводився у два тури. В першому турі, що відбувся на районному рівні, і був найбільш важливим для вирішення головної мети огляду-конкурсу, взяли участь всі 630 сільських бібліотек, читачами яких є більше ніж 290 тисяч сільського населення різних вікових категорій, починаючи від 6 років.

Головні завдання по проведенню і висвітленню першого туру огляду-конкурсу було покладено на центральні районні бібліотеки, як методичні центри. Підведення підсумків 1 туру дало змогу визначити також внесок методичних центрів та отримати достовірну оцінку діяльності сільських бібліотек за критеріями оцінювання, серед яких найважливішими були не тільки інформаційний потенціал бібліотеки і основні показники роботи, а й комфортність умов обслуговування читачів, залучення позабюджетних коштів, платні послуги. Оцінювалася також участь бібліотеки в соціально-економічному та культурному розвитку села, в реалізації районних соціальних програм, обслуговування віддалених населених пунктів, організація роботи любительських об'єднань, клубів за інтересами, краєзнавча робота бібліотеки, збереження та розвиток традицій народної культури підвищення кваліфікації, взаємодія з іншими закладами культури, громадськими організаціями, закладами освіти і т. ін.

Окрім визначення перших місць передбачалися такі номінації:

- “Краща краєзнавча робота в сільській бібліотеці”.
- “Краща робота з дітьми та юнацтвом” .
- “Кращий читацький клуб, любительське об'єднання”
- “Краща організація роботи із соціальнонезахищеними верствами населення”.

Всі ці умови повинні були стимулювати роботу бібліотек і органів місцевого самоврядування на активну участь у огляді-конкурсі.

Серед позитивних моментів огляду-конкурсу оргкомітет та журі відзначили, що проведення оглядів-конкурсів у 1 турі відбувалося на досить високому рівні за участю районних державних адміністрацій. Вперше за декілька останніх років представники всіх рівнів місцевої влади надали більш значну фінансову підтримку сільським бібліотекам Харківщини.

У ході підготовки до огляду-конкурсу зміцнена матеріально-технічна база значної кількості сільських бібліотек, проведено капітальні і косметичні ремонти, що само по собі вже є непоганим показником. Активізувалася діяльність бібліотек з організації обслуговування читачів. Проведення огляду-конкурсу в районах області висвітлювалось на сторінках районних газет, проводились районні підсумки з врученням подарунків для бібліотек – переможців 1 туру.

На розгляд обласного журі було подано матеріали на 34 кращих бібліотек - переможців із 27 районів області. За результатами першого туру членами обласного журі було обстежено 12 найкращих сільських бібліотек, що стали переможцями першого туру і визначено шість переможців другого туру: одно перше місце, одно друге і три бібліотеки посіли третє місце.

На отримання почесних премій з різних номінацій журі визначило 18 бібліотек із 16 районів області, що взяли найбільш активну участь у огляді-конкурсі.

Завдяки участі у огляді сільські бібліотеки Харківщини спрямували свою діяльність на поповнення фондів новою літературою. За 2004 рік фонди бібліотек збільшилися приблизно на 120 тис. екземплярів, з яких понад 20 тис. прим. сільські бібліотеки отримали за акцією “Подаруй бібліотеці книгу” в якій взяли участь управління облдержадміністрації, райдержадміністрацій, вищі учбові заклади та жителі регіону.

Значно зросла передплата періодичних видань і в середньому складає 12 назв на одну сільську бібліотеку.

Якісне покращання фондів сприяє підвищенню інтересу читачів до бібліотек. 2004 року читачі, відвідуючи сільські бібліотеки, мали можливість прочитати на 325 тис. прим. книг більше, ніж у попередньому році. В багатьох сільських бібліотеках Харківщини накопичено цікавий досвід роботи.

БІБЛІОТЕКИ-ПЕРЕМОЖЦІ ОБЛАСНОГО ОГЛЯДУ-КОНКУРСУ “КРАЩА СІЛЬСЬКА БІБЛІОТЕКА”

1 місце. Піскорадьківська сільська бібліотека Борівського району, завідувачка бібліотекою - Шинкаренко Наталія Антонівна.

2 місце. Смирнівська сільська бібліотека Лозівського району, завідувачка бібліотекою - Кривогуз Алла Володимирівна.

3 місце. Аполонівська сільська бібліотека Сахновщинського району, завідувачка - Грузінова Лідія Іванівна.

3 місце. Нікопольська сільська бібліотека Барвінківського району, завідувачка - Барабаш Євгенія Миколаївна.

3 місце. Гетьманівська сільська бібліотека Шевченківського району, завідувачка - Овчарова Олена Григорівна.

БІБЛІОТЕКИ-ПЕРЕМОЖЦІ ОБЛАСНОГО ОГЛЯДУ-КОНКУРСУ “КРАЩА СІЛЬСЬКА БІБЛІОТЕКА” ЗА НОМІНАЦІЯМИ.

Красзнавча робота. Глушківська сільська бібліотека Куп'янського району, завідувачка - Апришко Світлана Омелянівна.

Бібліотечна династія. Старовірівська сільська бібліотека Нововодолазького району, завідувачка - Животкова Олена Вікторівна.

Кращий читацький клуб. Русько -Лозівська сільська бібліотека Дергачівського району, завідувачка - Ігнатова Світлана Семенівна.

Бібліотека-музей. Геніївська сільська бібліотека Зміївського району, завідувачка - Козлова Лідія Іванівна.

Краща робота з дітьми та юнацтвом. Гур-Козачанська сільська бібліотека Золочівського району, завідувач бібліотекою - Гур'єв Олексій Якович.

Краща робота із соціально-незахищеними верствами населення. Капітолівська сільська бібліотека Ізюмського району, завідувачка - Котяхова Тетяна Іванівна.

За ентузіазм і відданість професії. Скалонівська сільська бібліотека Зачепилівського району, завідувачка Ріка Світлана Миколаївна.

За роботу по інформаційному забезпеченню органів місцевого самоврядування. Губарівська сільська бібліотека Богодухівського району, завідувачка - Тризна Ірина Олексіївна.

За організацію інформаційного забезпечення спеціалістів сільського господарства. Артемівська сільська бібліотека Харківського району, завідувачка - Вакуленко Юлія Миколаївна.

За високий внесок у розвиток бібліотечної справи району. Директор централізованої бібліотечної системи Харківського району - Халімонова Віра Олексіївна.

ПОЛОЖЕННЯ про обласний конкурс-огляд “Краща сільська бібліотека”

1. Загальні положення

1.1. Цим Положенням регламентується організація проведення огляду конкурсу сільських бібліотек “Краща сільська бібліотека”, що проводиться з метою покращання діяльності сільських бібліотек; поповнення книжкових фондів, пошук нових форм в роботі та посилення уваги місцевих органів виконавчої влади до проблем бібліотек.

1.2. Основними завданнями обласного огляду-конкурсу сільських бібліотек “Краща сільська бібліотека” є:

- підвищення ролі бібліотек у соціально-економічному розвитку села;
- поповнення бібліотечних фондів новими книгами і періодичними виданнями;
- активізація роботи сільських бібліотек по розвитку і збереженню надбань національної культури;
- розповсюдження досвіду роботи кращих сільських бібліотек, пошук нових форм і методів роботи з читачами;
- стимулювання творчої активності працівників сільських бібліотек, підвищення їх професійної майстерності;
- укріплення матеріально-технічного стану бібліотек, створення комфортабельних умов обслуговування читачів.

1.3. Для підготовки і проведення огляду створюється обласний і районні оргкомітети. Персональний склад районного оргкомітету затверджується головою райдержадміністрації. Оргкомітети розробляють і здійснюють

практичні заходи щодо проведення огляду-конкурсу, створюють журі, заохочують переможців, встановлюють форми заохочення.

2. Порядок проведення конкурсу-огляду

2.1. В обласному огляді-конкурсі сільських бібліотек “Краща сільська бібліотека” беруть участь сільські бібліотеки та бібліотечні працівники що працюють у відповідних закладах.

2.2. Огляд-конкурс проводиться в 2 тури:

Перший тур (районний) – проводиться в районах області до 1 червня 2004 року.

Другий тур (обласний) проводиться з 1 червня до 30 вересня 2004 року серед переможців районних конкурсів-оглядів на підставі матеріалів, поданих районними оргкомітетами, виїздів членів обласного журі до сільських бібліотек.

2.3. Урочисті заходи та підсумки огляду-конкурсу проводяться 30 вересня 2004 року в м. Харкові (до Всеукраїнського Дня бібліотек).

3. Критерії оцінки та заохочення переможців огляду-конкурсу

3.1. Загальна оцінка діяльності сільських бібліотек проводиться за такими критеріями:

- інформаційний потенціал (оновлення книжкового фонду, репертуар періодичних видань)
- основні показники роботи (кількість читачів, книговидач, відвідуваність, % охоплення населення бібліотечним обслуговуванням);
- якісний інформаційно-бібліографічний апарат бібліотеки, наявність нових підходів до його формування (актуальні рубрики, оперативність наповнення, соціальна значущість);
- матеріально – технічна база (приміщення, обладнання, інтер'єр, комфортність умов обслуговування читачів);
- залучення позабюджетних коштів, платні послуги;
- участь бібліотеки в соціально-економічному та культурному розвитку села;
- участь бібліотеки в реалізації районних соціальних програм;
- бібліотечне обслуговування віддалених населених пунктів;
- масові заходи, що направлені на пропаганду книги та бібліотеки;
- організація роботи любительських об'єднань, клубів за інтересами (устав, організація роботи, плани ...)
- краєзнавча робота бібліотеки, збереження та розвиток традицій народної культури (краєзнавчий фонд, картотека, ілюстративні матеріали, книжкові виставки, масові заходи)
- підвищення кваліфікації, проведення на базі бібліотеки районних заходів підвищення кваліфікації, узагальнення досвіду роботи;
улучшається цвет кожи, побелеют зубы, перестанете кашлять в самый неподходящий момент...
- взаємодія з іншими закладами культури, громадськими організаціями, закладами освіти;

3.2. Досвід роботи переможців конкурсу узагальнюється управлінням культури облдержадміністрації і поширюється серед бібліотек області.

3.3. Заохочення переможців першого туру конкурсу-огляду сільських бібліотек проводиться відповідними районними оргкомітетами.

3.4. Переможці другого туру, що будуть визначені відповідним складом обласного журі, нагороджуються дипломами та грошовими преміями обласним оргкомітетом.

На розсуд журі можуть визначатися переможці за номінаціями:

“Краща краєзнавча робота в сільській бібліотеці”.

“Краща робота з дітьми та юнацтвом” .

“Кращий читацький клуб, любительське об'єднання”

“Краща організація роботи із соціально незахищеними верствами населення”.

3.5. За ініціативи державних і недержавних установ, закладів можуть додатково встановлюватися заохочувальні премії, призи та інші відзнаки.

**КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ
обласного конкурсу-огляду “Краща сільська бібліотека ”**

– Інформаційний потенціал (оновлення книжкового фонду, репертуар періодичних видань)

Книжковий фонд

2001		2002		2003	
Надходження	Всього фонд	Надходження	Всього фонд	Надходження	Всього фонд

Репертуар періодичних видань (перелік назв)

2001

2002

2003

– Основні показники роботи (кількість читачів, книговидач, відвідуваність, % охоплення населення бібліотечним обслуговуванням)

–

	Кількість читачів	Кількість книговидач	Кількість відвідувань	% охоплення населення
2001				
2002				
2003				

– Якісний інформаційно-бібліографічний апарат бібліотеки, наявність нових підходів до його формування (актуальні рубрики, оперативність наповнення, соціальна значущість)

– Матеріально – технічна база (приміщення, обладнання, інтер’єр, комфортність умов обслуговування читачів, автоматизація процесів)

– Залучення позабюджетних коштів, платні послуги (інформація за 2001-2003 роки про отримання коштів, матеріалів, книг, передплату періодичних видань)

– Участь бібліотеки в соціально-економічному та культурному розвитку села

– Участь бібліотеки в реалізації районних соціальних програм (інформація про програми і конкретну участь бібліотеки в їх реалізації)

- Бібліотечне обслуговування віддалених населених пунктів
- Організація обслуговування маргінальних груп населення (інвалідів, дітей-сиріт, багатодітних сімей, людей похилого віку)
- Масові заходи, що направлені на пропаганду книги, читання, бібліотеки (перелік заходів за 2001-2003 роки, сценарій одного проведеного масового заходу)
- Любительські об'єднання, клуби за інтересами (устав, організація роботи, плани, сценарії фото ...)
- Краєзнавча робота бібліотеки, збереження та розвиток традицій народної культури (краєзнавчий фонд, картотека, ілюстративні матеріали, книжкові виставки, масові заходи)
- Підвищення кваліфікації (проведення на базі бібліотеки районних заходів підвищення кваліфікації, узагальнення досвіду роботи)
- Взаємодія з закладами культури інших систем і відомств, громадськими організаціями, закладами освіти (відгуки цих закладів про роботу бібліотеки)

З ДОСВІДУ РОБОТИ БІБЛІОТЕК-ПЕРЕМОЖЦІВ ОБЛАСНОГО ОГЛЯДУ-КОНКУРСУ

1 МІСЦЕ.

ПІСКО-РАДЬКІВСЬКА СІЛЬСЬКА БІБЛІОТЕКА БОРИВСЬКОЇ ЦБС

Штат бібліотеки – 3 штатних одиниці.

Основні показники роботи:

Кількість книжкового фонду – 27187 одиниць;
Кількість читачів – 1500 чол (61% від загальної кількості населення);
Кількість відвідувань – 12000 на рік;
Кількість книговидач – 31453 друкованих видань;
Щорічно бібліотека передплачує понад 20 назв періодичних видань.

Висока оцінка роботи бібліотеки членами журі :

- розвитку бібліотеки та поповненні бібліотечного фонду завдяки запровадженню платних послуг (щорічно залучається і використовується 1200-1300 грн). Види платних послуг: видача літератури підвищеного попиту та визначеного переліку періодичних видань; надання довідок різної складності; замовлення книг по МБА;
- аспекті бібліографічної та краєзнавчої діяльності ;
- створені на базі бібліотеки районної трибуни передового досвіду з теми масової роботи з читачами;
- організації та діяльності клубів за інтересами “Літературна вітальня”, який об’єднує любителів української та світової поезії, “Книги і літературні герої” – для юних читачів, любителів театрального мистецтва, клуб “Оракул”, який захопив своєю діяльністю любителів ще не повністю розгаданого і пізнаного “потойбічного” світу. Цікавий захід додається. (додаток №1)

ВОЛШЕБНАЯ МАГИЯ СВЕЧИ

Вечер для учащихся 9 – 11 классов

Вступительное слово

Есть приятный способ организовать праздник себе и своим близким – поставьте на стол красивый подсвечник и зажгите свечу за ужином, а рядом поставьте подарок кому –нибудь из близких. Представьте себе на миг: в Новый год на праздничном столе радостно сияют разноцветные свечи. Светом, сиянием вы поздравляете и желаете благ своим близким. Или в день рождения дорогого вам человека – такой пустяк: розовые и красные свечи. А сколько радостных минут вы ему подарили...

Загадки о свечах

Нет, мы не будем их отгадывать, просто внимательно взглянем на свечу глазами русского народа.

- Стоит столбом, горит огнем; ни жару, ни пару, ни угольев.
- Колокольня нова, колокольня белая, под маковкой черно, маковка золотая.
- Тело бело, душа льняная, маковка золотая.
- Сам наг, рубашка в пазухе; сам бел, а детки красны.
- Впотьмах родится, в огне погибает.
- Днем спит, ночью глядит; утром умирает, другой ее сменяет.
- Утром смеется, а вечером слезы текут.

Свет живого пламени.

Огонь, или свет живого пламени, - давний и не стареющий ритуал очищения, самая простая и доступная магия. Атмосферу домашнего тепла и уюта свеча обязательно усилит, а заодно и убережет – как бы сожжет все плохие мысли и настроения в вашем доме. Горячая свечка – символ отдыха, безопасности комфорта. Хорошо когда свеча восковая, а не парафиновая, она все нечисть отгонит. Издавна пламя свечи, как любой огонь, действует оздоравливающим образом, сжигая все болезненное и злое, будь то тоска, усталость, гнев и раздражение. Так что, когда на душе тяжело, просто зажгите свечу и посидите, глядя на ее живое пламя. Станет легче.

Из истории применения свечи.

Свеча существует и служит людям уже много веков.

В 1543 году в *Базеле* вышла ставшая классической книга А. Вазалея «О строении человеческого тела». На ее титульном листе была гравюра, изображавшая внутренний дворик итальянского дворца – анатомический театр, в котором Везалий производит вскрытие трупа. Хотя процедура происходит при дневном свете, на столе для вскрытия горит свеча. Для чего она? На картине, написанной Рембрандтом в 1632 году, известный амстердамский врач Николае Тульп вскрывает тело преступника, не выдержавшего пыток. Помещение хорошо освещено, но рядом

опять свеча. У нее и в том и в другом случае четкое предназначение – защитить присутствующих при вскрытии от порчи и вредного воздействия трупа.

В средневековой Европе существовал обычай танцевать вокруг новорожденного с зажженными свечами в руках.

В Германии заботились о том, чтобы в комнате роженицы каждую ночь, до тех пор, пока ребенка не крестят, горела свеча, и очень боялись, что она может погаснуть. Тогда не уберечь ребенка от злых духов.

В Португалии и Испании охраняли маленьких детей до крещения от ведьм, зажигая по ночам в их комнатах свечи.

В Тунисе для защиты невесты от колдовства мать дважды обходила вокруг нее с зажженной свечой в руке.

В Пенджабе с помощью с зажженной свечи оберегали от дурного глаза роженицу и ребенка.

В Богемии при крещении крестный держал в одной руке ребенка, а в другой – зажженную свечу. При первом посещении церкви мать в одной руке несла ребенка, а в другой - зажженную свечу.

В России, когда у больного начиналась агония, зажигали восковую свечу и давали ее в руку умирающему, охраняя тем его улетающую душу от дьявола.

Свеча, принесенная из церкви в Великий Четверг, обладала, по народному поверью, способностью уничтожать чары колдунов и прогонять ведьм.

На Украине страстную свечу, с которой отстояли в церкви вечерню в Чистый Четверг, старались принести домой так, чтобы она не погасла по дороге. В домах «огнем со страстей» коптили кресты, а свечу хранили до следующего Чистого Четверга. Применяли ее, в частности, при лечении лихорадки. Брали нитку в три раза длиннее свечи, сжигали ее огнем этой свечи, золу смешивали со святой водой и в четверг выпивали натошак. Во время трудных родов и грозы зажженную страстную свечу ставили перед иконой.

Такую же магическую силу приписывали и свечам венчальным. Во время бракосочетания народ определял, кто из молодых ранее умрет, по скорости сгорания венчальной свечи. Венчальные свечи хранили в киотах или на полках перед иконами. Их зажигали во время трудных родов, при грозе, а также у изголовья умирающего, если он долго мучился в предсмертной агонии.

Можно ли представить себе храм без свечей? С их помощью верующий говорит с Богом, прося о милостях для живых и почитая память об усопших. «Пойди в церковь, поставь свечку», - этот совет и сейчас можно услышать в

трудной ситуации, когда, кажется, уже не помогают никакие другие средства и человек остается один со своей проблемой, когда надежда уходит.

Свечи использовали не только для того, чтобы облегчить или предотвратить страдания и несчастья. Порой они становились орудием мести. Человек, решивший, что кто-то нанес ему обиду, во время службы в церкви ставил «свечу за обидевшего», обычно перед царскими вратами. Притом обиженный отщипывал воск снизу свечи и ставил ее «вверх пятой». Предполагалось, что как только такая свеча поставлена, на обидчика обрушиваются какие-нибудь неприятности.

Считалось, что снятся свечи тоже не зря. Видеть во сне восковую свечу – к покойнику. Другие свечи – клад найдешь. Зажигать свечу – к счастью, а гасить – к несчастью.

И сегодня в каждый день рождения (особенно детский) мы зажигаем на праздничном пироге свечи и задуваем их на счастье, чтобы исполнились все-все мечты. Традиционными опять становятся новогодние и рождественские свечи. А как на Пасху освятить кулич без свечки?

Гадание на пламени.

Гадание по пламени свечи считалось одним из самых верных. Тихое пламя свечи означало ровную, светлую жизнь без особенных волнений и неудач; более яркое пламя с перемигиванием – веселую, бурную. С многими приключениями. Тусклое пламя означало печальную и долговечную жизнь. Красное пламя – к горю, желтое – к радости, пламя червонного золота – к очень хорошей, богатой жизни, с копотью – к несчастью.

Для таких гаданий свечу раньше приготавливали сами, из чистого пчелиного воска, светильню делали из самого хорошего льна, эта свеча и называлась «воска ярого».

В большинстве случаев гадали девушки под Новый год, на кануне Ивана Купалы. Подобные гадания и сейчас существуют. Гадают преимущественно поздно вечером, предварительно умывшись, причесавшись и переодевшись в чистое платье. Свечу делают тайно от домашних. Ставят ее во время гадания не в металлический подсвечник, а в деревянный и обязательно орехового дерева или карельской березы, не бывший в употреблении.

Секрет цветных свечей

Выбор цвета свечи – целая «наука». Вы ждете любимого человека и хотите выразить свои чувства ненавязчиво, но понятно. Тогда надо выбрать розовую свечу. Свеча **розовая** символизирует любовь нарождающуюся, строящую мосточки любви.

Ваши чувства определены – замечательно! Тогда цвет вашей свечи – **красный**. С одной стороны это цвет защиты, оберега, с другой – цвет жаркого пламени, сжигающего все преграды, порчу в «огне страстей».

Зеленая свеча – пожелания здоровья, снятия психологического напряжения, усталости. **Желтая** свеча – к богатству и материальному благополучию, одновременно и к радости, легкости, чтобы душа над суетой «взлетала». **Фиолетовая** – «мечтательная», для душевного равновесия, спокойствия, хороша для медитации. **Белая** – символ чистоты и ясности, а значит, пожелания того же дому, семье. **Синяя** – для торжественных юбилеев или чтобы подчеркнуть важность происходящего и сохранить более теплое общение, продвинуться к более тонкому восприятию друг друга.

А вот **черную** свечу не зажигайте никогда: добра никому не принесет и, прежде всего вам.

Поэтическая жизнь свечи

Три свечи

Я очень малого хочу,
Пожалуй, только три желания.
За исполненье и заранее
Я всех богов благодарю.
Я очень малого хочу.

О маме первая мольба,
Ее шептать готова снова:
Чтоб не была судьба сурова,
Чтоб не грозила ей беда.
О маме первая мольба.

Я о любви молю, страшась,
Что снова будет больше боли,
Что не скажу: «Я в вашей воле»,
Что от нее сбегу, смеясь.
Я о любви молю, страшась,

Последняя моя мечта,
Как парусник, вдали маячит,
Сулит мне счастье и удачу,
Но не приблизится никак.
Последняя моя мечта.

Вот все, чего я так хочу:
Быть с мамой и любить до гроба,
И наяву ходить по дому,
Которой больше всех люблю.
Вот все, чего я так хочу.
Что ж, да исполнятся они,
Мои нехитрые желанья.
Во исполненье их заранее

Я зажигаю три свечи.
И да помогут мне они.

Свечка плакала о былом,
О щемящей невозвратимости,
О душе, оставившей дом,
И продрогшей от зимней сырости.

Застывала слеза, скользя

По изгибам подсвечника старого.
Эх, вернутся бы! Да нельзя,
Нету даже прохода малого.

Эх, вернутся бы... Тишина.
И дрожит вся в угаре пламенном
Зарыдавшая в ночь душа,
Не сдержавшая крик нечаянно.

А свеча напоследок – в пляс,
Сумасшедший, неистовый вихрь...
Догорела - никто не спас,
Стало снова темно и тихо.

И. Григорьева.

Гадание Светланы

(отрывок)

Не дороги, а тропинки
Побежали по судьбе.
Начинаются воспоминки,
Как поминки по себе.

Зажигаю я на Святки
Сине-чорную свечу,
Без опаски, без оглядки
С темной силою шучу.

Ставлю зеркало в оправе
Из литого серебра.
Неразумный разум вправе
Ждать от нечисти добра.

С. Кузнецова.

Светлана

(отрывок из поэмы)

Вот в светлице стол накрыт
Белой пеленою;
И на том столе стоит
Зеркало с свечою;
Два прибора на столе.
«Загадай, Светлана;
В чистом зеркала стекле
В полночь, без обмана
Ты узнаешь жребий свой:
Стукнет в двери милый твой

Легкою рукою;
Упадет с дверей запор;
Сядет он за свой прибор
Ужинать с тобою».

Вот красавица одна;
К зеркалу садится;
С тайной робостью она
В зеркало глядится;
Темно в зеркале; кругом
Мертвое молчание;
Свечка трепетным огнем
Чуть лиет сияние...
Робость в ней волнует грудь,
Страшно ей назад взглянуть,
Страх туманит очи...
С треском пыхнул огонек,
Крикнул жалобно сверчок,
Вестник полуночи.

Подпершия локотком
Чуть Светлана дышит...
Вот... легонько замком
Кто-то стукнул, слышит;
Робко в зеркало глядит...
За ее плечами
Кто-то, чудилось, блестит
Яркими глазами...
Занялся от страха дух...
Вдруг в ее влетает слух
Тихий, легкий шепот:
«Я с тобой, моя краса;
Укrotились небеса;
Твой услышан ропот!»

Оглянулась... милый к ней
Простирает руки:
«Радость, свет моих очей,
Нет для нас разлуки.
Едем! Поп уж в церкви ждет
С дьяконом, дьячками;
Хор венчальну песнь поет;
Храм блестит свечами».

Используйте другие стихотворения о магии свечей, например: К.К. Случевский «Невеста»; Б.Л. Пастернак «Мело, мело по всей земле...»; М.И. Цветаева «Вот опять окно...»; А.А. Ахматова «Песня последней встречи»; К.М. Фофанов «Потуши свечу, занавесь окно...», «Мы при свечах болтали долго...»; А.Н. Апухин «Гремела музыка, горели ясно свечи...».

Жизнь свечи в песне

Послушайте, а лучше спойте несколько песен. Это создаст еще более неповторимую атмосферу классного часа. Например: «Свечка, свеченька, свеча» (музыка и слова И. Николаева; И. Аллегрова, альбом «Странник мой»); «Пока горит свеча» (музыка и слова А. Макаревича; «Машина времени», альбом «В добрый час»); «Отправляются свечи на хрустальный паркет...» (В.Высоцкий); «Свеча на ветру» (Элтон Джон, песня написана на смерть М. Монро, а позднее просвещена принцессе Диане).

Заключительное слово ведущего

И сегодня свечи мы зажигаем не только для освещения, но и для создания атмосферы уюта и праздника. Мы смотрим в пламя свечи, и дурные мысли, чувства покидают нас...

В следующий раз, когда вы будете зажигать свечу, это маленькое чудо, вспомните и подумайте о том, что сегодня узнали. Пусть разноцветные горячие свечи приносят в ваш дом счастье!

Литература

1. *Гольцман Е.* Магические знаки и растения. М: Терра – Книжный клуб, 1998.
2. *Гольцман Е.* Дурной глаз и порча. М.: Терра - Книжный клуб, 1996.
3. *Григорьева И.* По дороге из детства в старость. М.: 1998.
4. Загадки русского народа / Сост. Д.Садовников. М.: Художественная литература, 1987.
5. Русская советская поэзия. Библиотека учителя. М.: Художественная литература, 1990.
6. *Сафронова О.* Зеркало судьбы. М.: Терра - Книжный клуб, 1998.
7. Чародейство. Знахарство. Волшебство. Заклинание. Заговоры / сост. В.Третьякова. М.: Терра - Книжный клуб, 1998.

2 МІСЦЕ.
СМИРНІВСЬКА СІЛЬСЬКА БІБЛІОТЕКА ЛОЗІВСЬКОЇ ЦБС

Штат бібліотеки – 2 штатних одиниці.

Основні показники роботи:

Кількість книжкового фонду – 21114 одиниць;
Кількість читачів – 902 чол (71,2 % від загальної кількості населення);
Кількість відвідувань – 7157 на рік;
Кількість книговидач – 21202 друкованих видань;
Щорічно бібліотека передплачує до 30 назв періодичних видань.

Висока оцінка роботи бібліотеки членами журі :

- матеріально-технічна база бібліотеки;
- створення при бібліотеці служби “Книга – 03” - впровадження досвіду бібліотек Росії; (Додаток №1)
 - високопрофесійна підготовка наочних форм роботи, в тому числі “Газета Смирнівської бібліотеки-філії”; (Додаток №2)
 - створення при бібліотеці краєзнавчої кімнати з експонуванням вжитків народного побуту, подарованих читачами бібліотеки. В цій кімнаті ретельно зберігаються спогади старожилів села.
 - Районна школа молодого бібліотекаря з організації обслуговування читачів.

«КНИГА–03»

Останнім часом завдання гуманізації бібліотечного обслуговування стає надзвичайно актуальним. Особливо, коли мова йде про інвалідів і людей похилого віку.

Сама назва “Книга – 03” точно визначає її призначення. Знак термінового виклику швидкої допомоги означає, що її послугами користуються в основному престарілі громадяни та інваліди. Вся діяльність цієї служби благодійна і милосердна. Офіційна назва “Книга – 03” означає – книга, яка приходить на допомогу людям, що потребують духовної підтримки.

За допомогою Смирнівської сільської ради були виявлені громадяни, які потребують обслуговування за місцем проживання. Були складені списки інвалідів і людей похилого віку із зазначенням їх адреси і номеру телефону. Працівники бібліотеки кожного із інвалідів відвідали вдома, виявили їх потреби у друкованих виданнях.

Для того, щоб почала функціонувати служба "Книга – 03" в бібліотеці проводиться конкурс на право працювати у ній. Розроблені умови конкурсу, звернення до юних читачів бібліотеки:

Юний друже!

Запрошуємо тебе включитися у конкурс на право працювати у службі "Книга – 03".

Після закінчення конкурсу переможцями і членам служби "Книга – 03" стали 5 чоловік..

Положення про службу “Книга – 03”

1. Членами служби «Книга – 03» може бути активний читач бібліотеки – 7-10 класів, які виконали умови конкурсу.

1. Вчасне повернення й охайне ставлення до книги.
2. Активна участь у роботі бібліотеки.
3. Зразкова поведінка в школі і побуті.
4. Бажання допомогти людям похилого віку та інвалідам.
5. Відповідальне ставлення до дорученої справи.

2. Членами служби «Книга – 03» обслуговуються люди похилого віку (інваліди, пенсіонери, учасники війни згідно відомостям по сільській раді).

3. Члени служби відвідують користувачів один раз на місяць, або по мірі надходження заявки.

4. Засідання членів служби проводяться щоквартально, де члени служби звітують про свою роботу.

5. Керує роботою служби «Книга – 03» ШТАБС (шкільне товариство активістів бібліотечної служби)

6. Склад юних бібліотекарів із «Книги – 03» переглядається і оновлюється щорічно.

7. Список користувачів служби «Книга – 03» переглядається в міру необхідності.

Користувачам «Книги – 03» надаються списки нової літератури.

Члени служби відвідують своїх читачів не тільки для того, щоб зробити обмін літератури, але й щоб поспілкуватися, обговорити прочитану книгу, порекомендувати новинки, що надходять до бібліотеки. Читачі з нетерпінням чекають своїх маленьких "бібліотекарів" зі служби "Книга – 03".

Таким чином, крім своїх основних завдань, бібліотека виконує сьогодні також реабілітаційні та благодійні функції.

“У НАС - ДЛЯ ВАС”

Бібліотечна газета Смирнівської бібліотеки-філії Лозівського району

Розділи газети:

- **Незабаром** – інформація про найважливіші події місяця в державі, області, районі, селі;
- **Ювіляри Всесвіту**;
- **Добра справа** – про акцію “Подаруй бібліотеці книгу”;
- **Життя бібліотеки. Її читачі** – про переможців конкурсів, які проводить бібліотека;
- **У народі говорять** – інформація про народні свята;
- **Бібліотека запрошує друзів** – про залучення спонсорів до розвитку бібліотеки;

Інформаційна колонка вміщує такі розділи:

- **Поспілкуємося з мамою** – списки літератури для юнацтва з проблем здорового способу життя;
- **Нові надходження до Лозівської ЦБС.**

В газеті розміщено рубрику “**Тиждень забудькуватого читача**”, яка нагадує читачам-боржникам про своєчасне повернення книг.

3 МІСЦЕ.
АПОЛОНІВСЬКА СІЛЬСЬКА БІБЛІОТЕКА-ФІЛІЯ
САХНОВЩИНСЬКОЇ ЦБС

Штат бібліотеки – 1 штатна одиниця.

Основні показники роботи:

Кількість книжкового фонду – 11290 одиниць;
Кількість читачів – 502 чол (73 % від загальної кількості населення);
Кількість відвідувань – 3618 на рік;
Кількість книговидач – 10566 друкованих видань;
Щорічно бібліотека передплачує 17 назв періодичних видань.

Висока оцінка діяльності членами журі:

- Визначення членами журі як “народної” бібліотеки. Завдяки місцевій громаді бібліотеку було збережено і переведено з аварійного приміщення в автономне з проведенням капітального ремонту.
- Матеріально-технічна база. Приміщення із 4 кімнат площею 126 кв.м. Структура бібліотеки: кімната казок (для дошкільників та молодших школярів); абонемент для читачів середнього та старшого шкільного віку; абонемент для дорослого читача, читальний зал.
- Інноваційна діяльність із залученням позабюджетних коштів. Рішенням виконкому Аполонівської сільської ради бібліотеці надана в оренду земельна ділянка розміром 4 га, кошти від оренди якої надходять на розвиток бібліотеки.
- Залучення благодійних внесків, звернення до депутатів.
- Професійне оформлення бібліотеки інформаційними стендами та актуальність виставок;
- Організація дитячої “Кімнати казок”.
- Створення районної школи передового досвіду з краєзнавства.
- Цікавий досвід роботи читацького клубу “Джерельце” (Додаток №1).

ПОЛОЖЕННЯ
про читацький клуб за інтересами “Джерельце”
для дітей молодшого та середнього шкільного віку
Аполонівської сільської бібліотеки

I. Загальні положення

1.1. Клуб об'єднання (далі – клуб) – це об'єднання дітей молодшого та середнього шкільного віку, створене в Аполонівській бібліотеці в рамках реалізації районних програм з виховання підростаючого покоління.

1.2. Головною метою діяльності клубу є: згуртування навколо себе дітей, закоханих у свій край, що цікавляться минулим і сучасним, задоволення їх інтересів.

1.3. Клуб керується нормативно правовою базою щодо діяльності бібліотек та даним Положенням.

2. Основні завдання клубу

2.1. Вивчення і дослідження краю, допомога у формуванні національної свідомості, вихованню поваги до історії і культури краю.

2.2. Розвиток творчих здібностей особистості на основі місцевих традицій народного та професійного мистецтва.

3. Основними функціями клубу є:

3.1. Самопізнання та самореалізація особистості, задоволення їх різних потреб у спілкуванні.

3.2. Відродження національної культури, формування національної самосвідомості дітей.

3.3. Пропаганда культурної спадщини свого краю.

3.4. Впровадження змістовних форм дозвілля та відпочинку дітей.

4. Порядок створення та управління клубом

4.1. Клуб створено згідно з рішенням активу Аполонівської бібліотеки

4.2. Керівник клубу, положення та програма діяльності клубу затверджується директором ЦБС

4.3. Колегіальним органом клубу є рада клубу. Рада обирається на загальних зборах членів клубу.

4.4. Принцип діяльності клубу – демократичність, цілеспрямованість, різноманітність форм і методів роботи, індивідуалізація та диференціація, доступність, об'єктивність, конкретність, взаємоповага і підтримка

5. Членство та обов'язки членів клубу

5.1. Права та обов'язки членів клубу приймаються на загальних зборах і затверджуються керівником клубу.

3 МІСЦЕ.
ГЕТЬМАНІВСЬКА СІЛЬСЬКА БІБЛІОТЕКА
ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ЦБС

Штат бібліотеки – 1 штатна одиниця.

Основні показники роботи:

Кількість книжкового фонду – 14232 одиниць;
Кількість читачів – 955 чол (89 % від загальної кількості населення);
Кількість відвідувань – 9583 на рік;
Кількість книговидач – 19614 друкованих видань;
Щорічно бібліотека передплачує 15 назв періодичних видань.

Висока оцінка діяльності членами журі

- Матеріально-технічна база бібліотеки: окреме двоповерхове приміщення із проведенням капітального ремонту; наявність технічних засобів;
- Структура бібліотеки: абонемент художньої літератури, абонемент галузевої літератури, читальний зал, дитячий абонемент, кімната “Клубу любителів книги”;
- регулярне поповнення фондів бібліотеки новими виданнями;
- створення першого на Харківщині “Клубу любителів книги”, як передового досвіду (Додатки №1 і №2)
- Естетичне оформлення бібліотеки;

**КЛУБ ЛЮБИТЕЛІВ КНИГИ «КНИГОЛЮБ»
ГЕТЬМАНІВСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ-ФІЛІЇ
ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ЦБС**

**СТАТУТ
клубу любителів книги**

*«Книга – це друг, джерело багатьох
добрих думок, почуттів і знань»*

Якщо ви любите книгу і хочете зробити дозвілля цікавим для себе і, для іншого – приходьте в наш клуб!

1. Загальні положення

1. Клуб любителів книги створено на базі Гетьманівської сільської бібліотеки-філії з 1998 р.
2. Членом клубу може бути читач, який цікавиться новинками літератури, вносить благодійні внески на придбання книг. Сума благодійного внеску – від 5 грн.
3. Вся робота клубу любителів книги здійснюється під керівництвом Ради клубу та дирекції бібліотеки.

2. Мета клубу

1. Регулярне знайомство з літературою різних жанрів, що з'являються на книжковому ринку. Розширення світогляду, створення осередків спілкування, проведення змістовного дозвілля.
2. На благодійні кошти членів клубу створюється фонд видань, що користуються підвищеним попитом з урахуванням читацьких запитів та інтересів.

3. Права та обов'язки членів клубу

1. Членом клубу може бути кожен читач, який буде виконувати вимоги статуту та положення про фонд любителів книги.
2. Члени клубу мають право:
 - брати активну участь у роботі клубу;
 - виконувати доручення Ради клубу;
 - брати участь у закупівлі новинок літератури;
 - у разі незадоволеного попиту, стати на чергу, отримати необхідну книгу;
 - систематично отримувати інформацію про книги, що надійшли до фонду клубу.
3. Члени клубу зобов'язані:
 - матеріально підтримувати клуб;

- згідно з “Положенням про фонд” – повертати літературу вчасно, в доброму стані;
- у випадку втрати або пошкодження книги – замінити її на рівноцінну.

4. Зміст і форми роботи

1. Змістом роботи клубу любителів книги є:

- формування фонду новинками літератури за рахунок благодійних внесків клубу з врахуванням їх запитів та інтересів;
- організація книгообміну серед членів клубу;
- організація книжково-ілюстрованих виставок новинок літератури, а також виставки книг із бібліотек членів клубу;
- пропаганда книги засобами масової інформації.

Форми роботи клубу

- книжкові виставки новинок літератури, огляди літератури;
- організація обміну книг серед членів клубу з особистих бібліотек;
- випуск щомісячного інформаційного бюлетеня “Новинки книжкової полиці”;
- висвітлювати роботу клубу по місцевому радіо та в районній газеті;
- вести зошит обміну незадоволеного попиту читачів.

6. Виборні органи клубу та їх обов’язки

7.

1. Вищим органом клубу є загальні збори його членів, що проводяться 1 раз на рік.

2. Керівним органом є Рада клубу любителів книги.

3. Рада клубу:

- розробляє статут клубу;
- організовує та проводить всю практичну роботу по виконанню завдань, які стоять перед клубом;
- підготовляє матеріали рекламного та поляризаційного характеру.

6. Документи клубу

1. Книга обліку благодійних внесків.

2. Сумарна та інвентарна книги на куплені друковані видання.

3. Акти, накладні на придбання літератури.

4. Акти на вилучення на зношену і загублену літературу.

ПОЛОЖЕННЯ
про фонд, що куплено на благодійні внески
членів клубу любителів книги

1. Фонд клубу любителів книги поповнюється новинками літератури за рахунок внесків членів клубу. Сума благодійного внеску не обмежується.
2. Добровільні внески читачів фіксуються у книзі обліку, що має такі графи: № п/п, дата внеску, ім'я та по батькові читача, сума внеску, підпис. Запис у книзі обліку робить бібліотекар. Книга прошита, сторінки пронумеровано, завірено печаткою.
3. Книжковий фонд формується з урахуванням читацьких запитів та інтересів. Книгами користуються лише члени клубу.
4. Книги на благодійні внески читачів купуються не рідше 1 разу на місяць комісією, до складу якої входять члени клубу.
5. Книжковий фонд ставиться на баланс районної бібліотеки: ведеться облік у інвентарній книзі, надається номер з позначкою «куплено на благодійні внески».
6. При зношеності літератури книги списуються комісією з 5 чоловік, до складу якої входять 3 члени клубу. Якщо книгу загублено, приймається 1 документально оформлена рівноцінна книга.
7. При виході з членства клубу благодійні внески або література на цю суму не повертається.
8. Для всіх членів клубу дається повна інформація про нові надходження, оформляється книжкова виставка-реклама.
9. На книги, що користуються підвищеним попитом, встановлюється черга, обмежено строк користування – 10 днів.

**3 МІСЦЕ.
НІКОПОЛЬСЬКА СІЛЬСЬКА БІБЛІОТЕКА-ФІЛІЯ
БАРВІНКІВСЬКОЇ ЦБС**

Штат бібліотеки – 2 штатні одиниці.

Основні показники роботи:

Кількість книжкового фонду – 33340 одиниць;
Кількість читачів – 900 чол (45 % від загальної кількості населення);
Кількість відвідувань – 7100 на рік;
Кількість книговидач – 13345 друкованих видань;
Щорічно бібліотека передплачує 10 назв періодичних видань.

Діяльність бібліотеки окремим виданням Харківської обласної універсальної наукової бібліотеки “Ваш банк ідей” 2005 року.

НОМІНАЦІЯ «БІБЛІОТЕКА-МУЗЕЙ».
ГЕНІЇВСЬКА СІЛЬСЬКА БІБЛІОТЕКА-ФІЛІА ЗМІЇВСЬКОЇ ЦБС

Штат бібліотеки – 1,5 штатних одиниці.

Основні показники роботи:

Кількість книжкового фонду – 21247 одиниць;
Кількість читачів – 2005 чол (70,4 % від загальної кількості населення);
Кількість відвідувань – 13515 на рік;
Кількість книговидач – 38546 друкованих видань;
Щорічно бібліотека передплачує понад 18 назв періодичних видань.

Висока оцінка роботи бібліотеки членами журі по

- підбору матеріалів та організації експозиції музею Галини Іванівни Підопригори, відомого харківського мецената;
- організації краєзнавчої експозиції «Куточок мальовничої Слобожанщини»;
- веденні «Літопису села»;
- організації любительського об'єднання краєзнавчого напрямку роботи «Джерельце»»

Досвід роботи Геніївської сільської бібліотеки як бібліотеки-музею було висвітлено на сторінках видання «Ваш банк ідей» (Дивись: Ваш банк ідей 2005).

Матеріали з досвіду роботи Геніївської сільської бібліотеки-музея ім.Г.І. Підопригори Зміївської ЦБС.- Х.,2005,- 10 с.)

Як приклад цікавої масової роботи бібліотеки пропонуємо сценарій вечора пам'яті «Ми будемо довго пам'ятати і вам забути не дамо...» (додаток №1).

МИ БУДЕМО ДОВГО ПАМ'ЯТАТИ І ВАМ ЗАБУТИ НЕ ДАМО...

Вечір пам'яті

Урочисто прибраний зал, підготовлено розгорнуту книжкову виставку „Ми будемо довго пам'ятати і вам забути на дамо”, фотографії загиблих земляків, вирізки з газет, записи пісень, альбом „Воїни-афганці наші земляки”.

Ведуча: Всі ви знаєте, що. Скорботний день пам'яті воїнів-афганців. З нашого селища також були учасники цієї найстрашнішої і найбезглуздішої війни. Ми повинні пам'ятати тих, хто не дожив, не доспівав, не докохав.

І нехай ламають списи в безкінечних суперечках стосовно тієї війни історики та політики, істина для нас очевидна і неспростовна. Разом з болем непоправних втрат зберігати одвічну пам'ять про кожного з убитих на ратному афганському полі. Не забувати про насущні турботи у горнилі тієї борні.

Дорогою ціною дісталася місія в Афганістані і багатьом нашим землякам. Понад 10 тисяч харків'ян виконували там свій інтернаціональний обов'язок. Двісті сорока двох своїх синів втратила в тій неоголошеній війні Слобожанська земля. Практично в кожному районі, місті, області не повернувся син, чоловік чи брат.

Що ми знаємо про афганську війну? Можна розказати про ту страшну неоголошену війну, що розтяглася на довгих 10 років, мовою цифр. Будь-яка війна у цифрах – це страшно й моторошно.

13 років тому, 15 лютого 1989 року, ступаючи із сином по мосту через Аму-Дар'ю, генерал Громов символізував цим переходом закінчення для радянських військових афганської війни. Для кожного з більш ніж 600 тисяч тих. Хто служив в Афганістані, вона була і залишається своєю. Для тих, хто не повернувся: 9511 убитих у боях, 2386 померлих від ран, 817 – від хвороб, 1739 - чий життя забрали аварії і катастрофи. І для живих. Ми повинні розуміти трагізм участі в афганській війні тоді ще радянських людей. Бо через Афганістан пройшло їх з України більше 160 тисяч. У цій війні 15 тисяч наших солдатів. 35 тисяч було поранено. Тисячі потрапили у полон.

На нашу зустріч ми запросили воїнів-афганців, наших земляків, які були очевидцями страхіть війни, це Цвіркун Олександр Михайлович, Чалапко Олег Іванович, Трошій Володимир Васильович.

Учень: Афганістан – це держава. Що знаходиться в Південно-Східній Азії, де проживає 17 млн. Чоловік, з них 8 млн. – афганці, а решта – таджики, узбеки, хазарейці.

До середини 70-х років це була одна з найвідсталіших країн світу.

Афганістан – це гірська місцевість з бідною рослинністю. Гірський хребет Гіндукуш з висотою гір до 7-8 тисяч метрів. 86 тисяч чоловік населення проживають в аулах, у злиднях. 3 млн. Чоловік ведуть кочовий спосіб життя.

Страшенна бідність, відсутність елементарної медичної допомоги, масова неписьменність серед населення, особливо серед жінок та дітей, висока смертність.

У квітні 1978 року афганський народ піднявся на боротьбу за краще життя. Скинув монарха, проголосив Афганістан республікою.

Учениця: Нова влада взяла курс на соціалізм. Було видано закони про ліквідацію лихварської заборгованості, скасування калиму при одруженні. Про наділення селян землею, яка раніше була власністю поміщиків. Запровадили початкову освіту, надали право афганським жінкам зняти паранджу.

У мусульманських країнах такі закони були приречені на провал. Бо суперечили нормам ісламу. Новий режим почав репресії проти духовенства, закривалися й руйнувалися мечеті. Племінні та етнічні вожді не визнавали нового уряду. Почали формуватися загони „моджахедів”(„борців за віру”). У країні спалахнула громадянська війна.

Ведуча: Нашим солдатам говорили, що вони виконують інтернаціональний обов’язок, тобто захищають братній народ.

Чому ви в мене стріляєте?

Я на цівці свого автомата несу вам свободу.

Я навчу вас, як треба жити,

Я приніс вам свободу.

Ось вона - на цівці автомата.

Беріть її не бійтесь...

Невдячні ви люди.

І вони сліпо обдурені, „наводили лад” у тій країні „вогнем і мечем”.

Вони вірили і думали, що продовжують подвиги й славу батьків і дідів. Які виконували такі ж обов’язки в Іспанії, Угорщині, Чехії...

Афгані плював їм кулями в обличчя. Брудна підступна війна... За що, за які ідеали, за чию батьківщину, в ім’я якої мети загинули десятки тисяч юнаків?.. (пісня „Караван”)

Учень: А для тих, переважно селянських і робітничих дітей, які справді вважали, що виконують „священний” інтернаціональний обов’язок, для них, що вирости в країні черг, Афганістан – це черга за вінками з хвої. Хто останній за смертю?

Ведуча: Ой сини, сини, наші соколи, хіба для смерті народили вас матері?! Вони вас плекали з крихіток, щоб ви жили, працювали, кохали, а не повернулись до рідної домівки обпаленими війною пораненими лелеками чи лише осінніми зорепадами нагадували про своє існування.

І затужили, заридали матері, затужила вся Україна. „Мамо, я не хотів і не думав повертатись додому чорною стрічкою на свій портрет, буйним кленом біля нашої хати. Простіть мене, рідна”.

А для живих війна продовжувалась, дорога знову звала туди, у сиві гори, які ставали вищими від могил героїв.

Цвіркун Олександр Михайлович народився 26 квітня 1960 року в с. Геніївка, виконував свій інтернаціональний обов'язок в Афганістані. Як проходила ваша військова служба?

Учениця:

Засинають піски –
Невблаганно, пекуче і сухо,
А у флягах – ні грама, ні краплі води.
І прицільним свинцем
Звідусіль огризаються „духи”,
Смерте, руку свою
Одведи, одведи, одведи...

Учень:

Час іде немов на милицях.
Сонце вперлося в потилицю
Нас затиснуло лещатами,
Як помремо, - то всі солдатами.
Та у крайність цю не віриться, -
Що загорнуть в землю сіру цю.
По воді писали вилами, -
Ще помір'яємось силами.
Поділилися патронами...
Так тримали оборону ми,
Серце билось пташиною,
А думки – із Батьківщиною.

Пісня „Второй батальйон”

Повертавсь стежками білими,
Прикривав життя повіками.
Пахло яблуками спілими.
Пахло тишею і ліками.

Учениця:

Подумати, -
Як легко вбити людину
І як важко після цього жити,
І я – уже жива мішень.
І по мені уже стріляють,

І хоч не весело від того.
Що мішень,
Зате радію, що жива.

Учень:

Їх немає вини –
Цих ошуканих юних Іванів,
Що орошають кров'ю
Сипучі і згірклі піски.
Їм нема що робить
В цім далекім, чужому Афгані.
І за що побратими кладуть українські кістки?

Ведуча: Важкі випробування випали на долю молодого хлопця, нашого земляка Володимира Васильовича Трощій. Те, що раніше там, вдома здавалося звичайним, яким було завжди і завжди мало бути, у розлученні з рідним краєм набуває іншого змісту. Тепер усе те втрачено, і ще невідомо, на який час. Два роки служби – строк умовний на війні. Звідси прозорий п'янкий смуток, що огортає образи, яких торкається змучена душа.

60 днів супроводжував автомобілі по мінних степах.

Було це одного спекотного дня...

Сапери перевірили дорогу по якій їхатимуть радянські солдати. Все добре, але все умовно... Адже душмани закладали такі міни, на певний час і їх не виявляли ніякі прилади. Перша, друга пройшла машина крок в крок, а під третьою вибухнула міна. Розметало хлопців. Від хвилювання у Володимира сльози на очах. Крізь призму особистих страждань, мук, передсмертних марень, коли хлопця з миром зв'язує свідомість проте, що його життя не було марне.

А потім довге лікування в шпиталі.

Нагороди: медаль „За отвагу”, „ За боевые заслуги”, лист-подяка від Міністра Оборони тов. Гречко.

Гинули не тільки українські юнаки, а й хлопці з усього Радянського Союзу, що були призвані на службу в Афганістан, гинули й афганці.

Учениця:

Будь же проклята доба,
Коли в ранах конають солдати,
А кому на погони
Кидають криваві зірки,
Як від суму сивіє
У Сумах згорьована мати,
Що і досі не вірить
В гіркі похоронні рядки...

Учень:

Чекала мати,
Так чекала сина!
Цвіла і одцвітала калина,
Додолу стиглі ягоди ронила...
Та де ж у неї бралась тая сила –

Вже й після похоронки ждати сина!
Все бачила у снах чи маренні:
Десь на чужому полі він поранений,
І кличе маму дати води напиться...
Довіку сон той буде мамі снитися.
І ніч, і день, із жалем і печалю
Він знов безсонням в шибку стукає
І серце материнське повнить мукою.

Учениця:

Але сина – нема!
І ніколи вже більше не буде,
І їх тисячі більш
Не воскреснуть, не встануть з могил.
Там в Афганських пісках
Прошивало на виліт їм груди
Й на вустах запікався
Густий і задимлений пил...

Ведуча: Пройшовши суворі будні Афганістану, людиною з легенди став наш земляк – Чалапко Олег Іванович, який із честю виконав свій інтернаціональний обов'язок.

Народився 16 жовтня 1967 року, с. Геніївка, вулиця Лугова д.27

Проживає за адресою: с. Комсомольське вулиця Лермонтова д.109, кв.85

Закінчив Геніївська середню школу – 8 класів, перед службою в армії працював на заводі в м. Харкові. Потім служба в армії, із них 9 місяців служби в Афганістані в прикордонних військах. Тому 26 травня в День прикордонника збираються всі наші хлопці прикордонники біля озера Чернишне і линуть спогади...Адже повернувся наш земляк Олег Іванович старшим сержантом, командиром відділення. У відділенні, яке він очолював, було 10 бійців. А в кордон заставі було п'ять таких відділень. Скільки вони зупинили караванів із завантаженою зброєю, яку доставляли ворогуючій стороні з Пакистану. Зацікавленими в такому транспортуванні були й американці.

Пригадує Олег Іванович, як спочатку місцеве населення боялось радянських солдатів, втікало в гори. Вже потім, коли зрозуміли, що їх ніхто не збирається грабувати, знущатися припинили ховатися. Але радянським солдатам тяжко було розпізнавати в простому афганцю – душмана. Вдень вони були добрі до солдат, а вночі бралися за кулемети...

Часто брав Чалапко участь, разом із саперами у розмінюванні територій. Його легко поранило. І то добре, що так обійшлося, бо встиг в останню мить сховатися за камінь, під час вибуху міни.

Повернувся хлопець додому. Війна його не зламала, а навпаки зробила його мужнім, стійким.

В рідкі хвилини відпочинку він любить природу, а особливо рибалку. Мені довелося бачити на фото гігантського сома і судака вагою 5 кг.! Любить землю, вирощує сільськогосподарські продукти.

В Олега Івановича підрастають сини: Саша, Дмитро та маленький Максим.

Ведуча: І не тільки синів у матерів забирала війна, а й забирала батьків у дітей. Діти чекали батьків, бо мами їм обіцяли, що вони повернуться додому. А поки не було тата, вони розмовляли з портретами.

Учениця:

Літо промайнуло, і пройшла зима.
А тебе, наш любий, все нема й нема.
Може заблукав ти, чи поліг в бою,
Ставши враз зорею у чужім краю?
Пролетіли роки, весни одцвіли,
Ми тебе, наш татку, так і не знайшли.
Лиш про тебе згадка – фронтові листи,
У яких і досі ще воюєш ти.

Ведуча: Не повернувся чийсь батько, не повернувся чийсь син, але рідні продовжують чекати звістки. Особливо чекає мама. І пише сину листи.

Посміхнувся поштар винувато,
Що сказати мені – він не знає.
Не приніс знов листа від солдата,
Адже знає, що так я чекаю.
Ти пиши мені, синку частіше
Хай дорослий, - мені ти дитина,
Повертайся додому скоріше,
Дороженький, хороший мій сину.
Мені часто ти снишся ночами,
Подивлюсь на портрет твій і часто,
Щоб ніхто не помітив, я плачу.
Знаєш, сину, мені 38,
Я бадьора, зовсім не хворію.
Все гаразд у нас дома, та тільки
Я чомусь, мій хороший, сивію.
Я думками, синочку з тобою,
Ти пиши, щоб душа не боліла,
Щоб діждалася тебе молодою
І чорнява була, а не біла. (пісня „Кукушка”)

Ведуча: У своїх снах хлопці бачили не тільки свій дім, а й коханих, яких вони залишили і пообіцяли їм повернутись живими. Але не всі дівчата дочекались своїх коханих. І стоїть у гіркому чеканні під сивою фатою наречена, а наречений сумно дивиться на неї з портрета чи фотографії і на мить приходиться лише у снах.

Учень:

А, може, правда, - сон це?
На землю впало сонце
І обсмалило чуба.
Німіють спрагли губи.
І обсипає жаром...
Боєць на ношах марить.

Учениця:

Затис руками хлопець рану,
А кров між пальцями біжить.
Мені вмирати рано, рано,
Я хочу жити, жити, жить...
І до кінця він сподівався,
Але йому не повезло, Ні болю й страху не було...
Він помер, лиш здивувався...

Учениця:

З Афганістану звістка прилетіла –
Солдат загинув, родом із Черкас.
Докіль рідке політиків чорнило
Дорожче крові буде ще у нас?!
Його однолітки гуляють в тихих парках,
В напульсниках, з волоссям аж до пліч,
І їм не хочеться вриватися на танках
В чужу задушливу і непроглядну ніч.
Усім їм хочеться любити і страждати,
Але не від тортур, не від хреста,
І над могилою нехай не плаче мати,
В якій труна закопана пуста.
Ні, він лежить під небом темно-синім,
І кров під ним загусла молода.
Йому не боляче уже, як і калині,
Якій коріння підмива вода.
Це нам болить за мертвих, а хто вижив –
Про біль ще скажуть правду, хай гірку.
Й здригнуться телевежі щонайвищі.
Й солдат підніметься в терновому вінку.

Ведуча: Дорогою ціною розплачувались наші юнаки за все. А ціною було життя. І понесли чорні птахи смерті похоронки в Україну, не минули нашого краю.

Учениця:

У рамочці – весняне фото.
Це він – її єдиний син...

Вже п'ята осінь біля плоту
Злітає листям з горобин.
Син вже до неї не вернеться,
Не відведе з очей туман.
Неначе рана біля серця,
Той вічний біль – Афганістан.
У рамочці – привітне фото
І запізнілі ордени.
Та матері німу скорботу
Вже не розрадять і вони.
Слова утіхи... Де їм взятися,
Коли печаль – не день, не рік...
Було йому лиш 19,
І так залишиться повік.
Як серце матері зігріти?
У неї був на білім світі
Всього один-єдиний син.

Ведуча: Солдати гинуть. І кожна смерть страшна. А як страшно, коли не хочеться померати у 18-19 років, коли ще тільки починаєш жити.

На фоні пісні „Обеліски”

Пам'ять про мертвих вшановують хвилиною мовчання. Ніхто не рахував, скільки років довелось б нам мовчати, коли б так пом'янули кожного вбитого. Помовчимо хоча б хвилину. За всіх. Страшна смерть будь-якої людини.

Встаньмо, постіймо хвилину, нехай у нас не заболять ноги. А тільки защемлять серця за тих, кого нема серед нас, хто лежить у землі, хто світить нам із небес, а може, із підбитим крилом ніяк не перелетить Афганської гори.

Учениця:

Спить у гільзах патронів
Чорне горе мільйонів,
Сплять повішених очі,
Сплять прокльони жіночі,
Сплять уста спопелілі,
Сплять усмішки зітлілі,
Сплять гіркоти вдовині,
Бухенвальди, Афгані, Хатині...
Сплять розстріляні кроки, -
Людське горе велике,
Що палило нам груди...
Не будіть його люди.

Учень:

Іменем жінки, що овдовіла,
Іменем матері, що з печалі сивіла,
Іменем сина, що батька не знав.
Іменем батька, що в січі смертельній упав,
Я проклинаю війну жорстоку, -
Вона відібрала у людства спокій.
Іменем тих, хто в колисці сьогодні,
Іменем тих, хто над краєм безодні,
Іменем ще ненароджених,
Сном немовлят не стривожених.
Кличу з війни вийти на бій.
Мир відстояти Землі голубій!

Учениця:

Ніч присіла погрітись до вічних вогнів.
Навіть місяць світити в цю мить не посмів,
Бо на віче таємне посходились зорі,
Їх покликкала ніч, почорніла від горя.
Тихо так навкруги, що тут зайві слова:
Чути навіть крізь плити, як пнеться трава,
Я земля називає синів імена,
Тих, що вічно під серцем тримає вона.
Вже світлішає схід,
Сипле роси ясні в оболоні,
А ключі від афганських всіх бід
Ранок міцно затис у долонях.
Не збудити б село, -
Тихо боса ступаю по травах,
Як давно і неначе недавно усе це було,
Та забути не маю я права.
Серце б'є, мов набат,
Наче струни, натягнуті нерви,
Біль великих утрат
Чорним птахом кружля біля мене.

Учень:

Коли ранок росу із прозорого сипле подолу,
Мене серце веде, мов незгасний вогонь маяка,
До струнких пірамід назавжди скам'янілого болю,
Над якими зоріє пронизливість тиші гірка...
Мені пам'ять нести по дорозі життя каменистій,
Загортати планету в пекучі її рушники,
І про спокій забудь, непокоїти душі, які пісня,
І палати, мов факел, в кільці нерозривнім руки.

Пісня „Чорний тюльпан”

Учениця:

Ніби рани, - роки допікають в негоду і вранці,
Бо і в мирну добу.
Розлучаються з світом „афганці”.
І лишаються діти
Свої молодих ще батьків...
Де розраду знайти,
І в якого повірити Бога,
Щоб одводив од ран
І продовжував людям роки?..
Прокотилась у вічність
Тривожна афганська дорога,
І тьмяніють над нею
Пригірклі. Як попіл, зірки...

Ведуча: Боляче, коли у мирний час помирають колишні воїни, які пережили страхіття війни. Вижили там, а зараз життя до них не милосердне. І як ми з вами можемо спокійно спати, коли не спокійно у світі. Коли йдуть війни, коли гинуть діти?

Учень:

Весна крилом, як синій вітер,
Майнула ніжно по броні...
Це був його останній квітень
В чужій далекій стороні.
І вже нема надії сина,
Лиш чорна звістка поспішає...
Від смутку згорбилась хатина,
Від болю схлипує душа.
О, як це горе пережити?!
Час незбагнений наш такий, -
У мирний час дитину вбито,
І рветься серце на шматки.
Ти прихились до нього, небо!
Ти, земле рідна, обійми,
Та тільки тиснути не треба, -
Його ж привезено з війни...
У нього виболене тіло,
На тілі рани – як ножі...
Воно так жить тоді хотіло
На тім, на смертнім рубежі!
Землі моєї любі діти,
Чому ж судилося отак

Щоб замість жити, жити, жити
В їй досі гинете в світах?!

Учениця: І поки на Землі існують гарячі точки, і поки порушується біблійна заповідь „Не вбивай!”, ми не повинні заспокоюватися. Там, де пролилася кров, виростає ненависть. Де виростає ненависть – сіється смерть.

Нехай поетів родить не війна,
Нехай черпають фарби тільки з миру,
Кохання, барви квітів і весна
Натхненням напувають їхню ліру.
Та світом править, мабуть, сатана,
І викликає гнів, і мутить розум,
І юне покоління люто косить.
Хтось нові приміряє ордени,
А інший набива в кишені гроші,
І знову мати віщі бачить сни,
І знов – відправа в серці за усопших.
І вчиться необстріляний солдат
Ремеслам різним на війні одразу:
В людину направляти автомат
І одягати в рими свої фрази.

Ведуча: Хочу сьогодні згадати і про поетів-афганців. Олександра Стовбу доля не пожаліла. І повернувся він додому „Аистом”. Так називається книга Олексія Дмитренка. Саша писав: „Если не я, то кто же?” Хто, якщо не вони?

Умрёт война, и скалы замолчат,
Научимся ходить по тротуару,
Не автомат движением плеча
Солдат привычно вскинет, а гитару.
И песня вновь поднимет за собой
В бой с чёрствостью да и с враньём сусальным,
Вся жизнь похожа на афганский бой,
Где нет фронтов и полосы нейтральной.

Воїни-афганці... Ми тепер називаємо їх по різному: інтернаціоналісти, окупанти. Ми називаємо цю війну помилковою. Ми розумні заднім числом.

Можна переосмислити все, але є вічні моральні цінності, які не підвладні часу.

Більше 50 років тому було покладено край фашизму. Діди наші думали, що та війна – остання. Вони не знали, що їх онуків називатимуть ветеранами.

Давайте ж і ми з вами будемо пам’ятати ветеранів, виявлятимемо розуміння до тих, хто пройшов через війну, і для кого вона триває і досі. У спогадах, снах, у думках. Вони цього заслуговують.

Пісня „Здравствуй Пашка”

Хай буде все, що має бути:
І тихі радощі життя,
І слів чужих важке каміння...
Мені не треба співчуття.
Мені потрібне співчуття.

Нехай же наша зустріч на цьому не закінчується, про все почуте розкажіть своїм рідним, друзям, бо про це повинен знати кожен, бо про це повинні пам'ятати всі.

**НОМІНАЦІЯ «КРАЩА РОБОТА З ДІТЬМИ ТА ЮНАЦТВОМ».
ГУР-КОЗАЧАНСЬКА СІЛЬСЬКА БІБЛІОТЕКА-ФІЛІЯ
ЗОЛОЧІВСЬКОЇ ЦБС**

Штат бібліотеки – 0,5 штатних одиниці.

Основні показники роботи:

Кількість книжкового фонду – 7619 одиниць;
Кількість читачів – 236 чол (75 % від загальної кількості населення);
Кількість відвідувань – 2113 на рік;
Кількість книговидач – 4851 друкованих видань;
Щорічно бібліотека передплачує понад 8 назв періодичних видань.

Висока оцінка роботи з дітьми та юнацтвом бібліотеки членами журі

- організації роботи клубу любителів краєзнавства “Жива пам’ять” для дітей 10 – 14 років; (Додаток №1)
- систематичну інформаційно-пошукову роботу по збору інформації з краєзнавства за такими темами; історичне минуле краю, народознавство, екологія, література рідного краю, видатні земляки;
- проведення масових заходів для дітей та юнацтва; (Додаток №2)
- постійній роботі бібліотеки в тісній координації зі школою.

ЖИВА ПАМ'ЯТЬ

Клуб любителів краєзнавства для читачів 10 – 14 років

*Часи спливають , та ніколи
Дороги ті не заростуть
У нашій пам'яті , бо в долі
народу нашого живуть*

Чи замислювались ви коли–небудь над тим, що все ваше життя проходить в плині історії. Народжуючись, людина потрапляє в цей плин і, навіть помираючи, все ще не йде з нього.

Ми все частіше звертаємось до історії, беручи із неї досвід старших поколінь, повагу до землі, на якій живемо, любов до свого села.

Народ, який забуває і зраджує своє минуле, не має права на буття. Ми організували клуб “ Жива пам’ять”, щоб краще знати історію землі, на якій ми живемо, пропустити через серце всі події, які тут проходили. Рідна Україна, край, де народився, виріс, де світять зорі дитинства – це необхідне кожній людині.

ДЕВІЗ КЛУБУ : Живи і пам’ятай про дні минулі, про дні прийдешні.

МЕТА КЛУБУ : Виховання у дітей любові до рідної землі.

Наші зустрічі проходять неформально. Кожен із нас може висловити свою точку зору, посперечатися, внести вклад в пошук колективної істини.

Сподіваємося, що ви отримаєте нову інформацію, познайомитеся з історією краю. На нашні засідання будуть запрошуватися видатні люди краю, письменники – земляки.

Література, підібрана до кожного заняття, не тільки допоможе знайти відповідь на запитання, але й задовольнить читацькі потреби.

Засідання клубу проходять щоквартально в Гур’іво – Козачанській сільській бібліотеці.

Ти можеш стати членом клубу “ Жива пам’ять”, якщо:

- ти любиш свій край;
- тобі не байдужа історія нашого краю;
- ти хочеш , щоб наше селище стало чистішим і красивішим;
- знаєш свій родовід, поважаєш своїх рідних.

Членами клубу можуть бути любителі краєзнавства віком від 10 до 14 років.

**План занять клубу “ Жива пам’ять” на 2004 – 2005 навчальний рік.
1 квартал**

Презентація книги В. П. Гур’єва “Гур’єв – Козачок: сторінки історії”.

2 квартал

“Саме той”. В. П. Гур’єв. Люди нашого села (Вечір-зустріч)

3 квартал

“Наш уклін батьківському дому”. (Краєзнавча вікторина).

4 квартал

Чи уважний ти читач? (Конкурс читачів)

ДУРМАН НАД УКРАИНОЙ
Тематический вечер

В библиотеке оформлена **книжная выставка «Дорога ведущая в пропасть»** с разделами:

1. Пьянство – социальное и экономическое зло.
2. Курение – это яд.
3. Наркомания – знак беды.

Оформлен рекомендательный список литературы «Наркомания в Украине – угроза нации».

На сцене – плакат. «Нет алкоголизму, курению и наркотикам».

Ведущий 1: Здравствуйте дорогие друзья!

Ведущий 2: Человеческое общество всегда чрезвычайно озабочено тем, как и чем живет молодежь. Потому что, молодежь – зеркало времени.

Ведущий 1: Вообще-то жить на свете – трудно. То есть , если жить по-настоящему, интересно, хорошо, то трудно и даже очень.

Ведущий 2: Самое скверное, пожалуй, что человек может себе сделать, обеспечить легкую жизнь. Это не сразу обнаруживается, но деться от этого горестного чувства некуда...

Ведущий 1: Последнее время мы часто удивляемся поведению молодежи.

На сцене появляются трое ребят, изображают пустое времяпровождение. Дымят сигареты, звенит посуда

Ведущий 2: Смешно ?! Да, у нас всегда смех сквозь слезы...

Ведущий 1: Но! По расчетам ученых Новосибирского отделения Академии наук, сделанный еще в 1985 г., доля алкоголиков среди населения бывшего СССР достигнет в 2000 г. 65%.

Ведущий 2: Смертность стремительно растет, средняя продолжительность жизни снизилась уже до 58 лет, рождаемость только с 1990 г. Уменьшилась на 30%, а число алкоголиков становится все больше.

Ведущий 1: Как стало известно из достоверных источников, по части потребления спиртного новая демократическая Украина бьет коммунистические рекорды и поет об этом песни.

Звучит песня «Гуляет русская душа до последнего гроша»

Ведущий 2: Наука рассматривает алкоголь как один из наиболее опасных ядов, который скажется на будущем человечества.

На сцену выходят девушка и парень. Они обнимаются, садятся на скамейку. В это время солист поет

Шумел камыш, деревья гнулись.
А ночка темная была.
Одна возлюбленная пара,
Всю ночь гуляла до утра.
Придешь домой, а дома спросят:
«где ты гуляла, где была?»
А ты скажи: «В саду гуляла,
домой тропинки не нашла».

Между тем парень встает, покидает подругу, та направляется к солисту

А если дома ругать будут,
ты приходи опять сюда...
Она пришла: его там нету,
Его не будет никогда...
Она глаза платком закрыла
И громко плакать начала:

Девушка: «куда ж краса моя девалась
Кому ж я счастье отдала?»

Солист и девушка вместе:

Шумел камыш, деревья гнулись,
А ночка темная была
Одна возлюбленная пара
Всю ночь гуляла до утра.

Ведущий 1: Увы, даже самая прочная «любовная лодка» иногда разбивается об алкогольную прозу жизни.

Ведущий 2: Еще в 1880-1890 гг. во Франции в результате опросов было установлено, что из 1000 детей с тяжелыми поражениями психики у 471 были отцы – пьяницы, у 84 – матери, у 65 – оба родителя. О 170 подобных детях сведения не были получены. И только у 120 из контрольной группы родители не были пьяницами или, но во всяком случае в том не признались. 8% их были зачаты, когда родители находились в состоянии алкогольного опьянения.

Ведущий 1: Ого! Страшная цифра. Вот тебе посиделки за бутылочкой... А ты, чадо, - расплачивайся.

Ведущий 2: Миллионы лет трудилась природа над созданием человека. Господь одарил нас тем серым веществом, которое позволяет мыслить. Наш мозг – это наше богатство.

Ведущий 1: У нас в гостях фельдшер Гур. Козачанского пункта Бойко Виктория Вадимовна. Виктория Вадимовна! Расскажите о проблеме – молодежь и алкоголь.

Ведущий 2: Все ясно – мир помешан на здоровом образе жизни. Болеть накладно и несовременно. А осознано вредить своему здоровью – попросту глупо.

Ведущий 1: Но трудно отказать себе в удовольствии покурить...

Ведущий 2: Впрочем, курить мы давно собирались бросить, еще к 7 апреля – Всемирному дню здоровья.

Ведущий 1: Но все как-то откладывали, откладывали... И наконец решились (*последнее слово произносят вместе*). Ой, как это трудно.

Ведущий 2: Лучший способ преодолеть любую трудность – полностью осознать ее.

Ведущий 1: Вы должны быть готовыми к неприятным ощущениям, которые могут длиться от 48 до 72 часов.

Ведущий 2: Настройтесь на то, что их просто нужно пережить.

Ведущий 1: Выберите день и время, когда вы бросите курить. Но очень важно, в какой именно день и час. Но сделайте это сейчас.

Ведущий 2: Привычка, есть привычка, избавиться от нее одинаково тяжело и тому, кто выкуривает 5, и тому, кто 100 сигарет в день. Никому не говорите о том, что бросаете курить.

Ведущий 1: Не ждите ни от кого ни похвалы, ни одобрения. Это ваш личный подарок самому себе.

Ведущий 2: И кто знает, возможно, лучшего подарка для себя Вы никогда не делали.

Ведущий 1: Приступим?

Ведущий 2: Откажитесь от курения именно в тот день и час, который Вы выбрали. Не раньше, но и не позже.

Ведущий 1: Если Вы обычно выкуриваете 20 сигарет в день, приготовьтесь к 20 ежедневным желаниям закурить.

Ведущий 2: Помните, что у Вас всегда есть возможность выбора, закурить или нет. Важно все эти 20 раз в день делать правильный выбор. Каждый конкретный момент выберете «не курить».

Ведущий 1: Всякий раз, когда вы решили «именно сейчас не курить» подумайте о пользе, которую принесет отказ от сигарет. Пополняется бюджет.

Ведущий 2: Помните главное: одна затяжка, и все пропало. Одна – единственная сигарета даже через 5 лет может возродить привычку.

Ведущий 1: Об этом нужно помнить всегда. Как и о том, что у вас всегда есть выбор.

Появляется продавец

Продавец: «Купите сигареты! Отличный табак. От него и стариком не станешь, и собака не укусит, и вор в дом не залезет».

Ведущий 2: Почему стариком не станешь?..

Продавец: Не доживешь!..

Ведущий 1: А почему собака не укусит?

Продавец: Так ведь с палочкой ходить будешь.

Ведущий 2: А вор почему не залезет?

Продавец: Всю ночь кашлять будешь, вор испугается...

Ведущий 1: Да мрачную картинку вы нам нарисовали.

Ведущий 2: А мы хотим, чтобы молодежь увлекалась книгами, искусством, спортом.

Библиотекарь: Проблема курения, алкоголизма и наркотиков, обострилась до предела. И не случайно многие писатели обращаются к этой теме. Ведь

нравственное воспитание не обходилось без книг. Книга поднимает тему гуманизма, морали, этики поведения.

Обзор у книжной выставки

Ведущий 1: Частенько на дискотеках замечаю автоматически движущие телом и безумно счастливые лица. Для того чтобы напустить на себя понт, необязательно быть миллионером. Маленькая, но страшно веселая таблетка стоит нынче недорого.

Ведущий 2: Империя экстази добралась и до нас.

Ведущий 1: Экстази – это синтезированный аналог адреналина, конгломерат наркотических и якобы ненаркотических веществ растительного происхождения, к которым подмешивается амфитамин.

Ведущий 2: Подростки принимают по 2 – 3 таблетки и танцуют по 8 часов без остановки.

Ведущий 1: Еще 5 лет назад многие всерьез считали экстази практически безвредным стимулятором, пока не выяснилось, что он может вызывать шизофрению, обезвоживание организма, остановку сердца, смерть, проблемы с печенью, почками и т. д.

Ведущий 2: В Америке экстази приносит барыши торговцам смертью. Он продавался до 1985 года легально, пока волна несчастий не заставила задуматься...

Ведущий 1: В июле 1985 года экстази был отнесен к наркотическим препаратам списка №1, т. е. самым опасным и запрещенным для хранения и распространения.

Ведущий 2: В 1994 году США и Украина договорились о совместной борьбе с организованной преступностью, включая незаконный оборот наркотиков.

Ведущий 1: Важно противостоять наркомании сообща.

Ведущий 2: У нас в гостях директор Гур. Козачанской средней школы – Гурьева Валентина Васильевна! Валентина Васильевна! Расскажите о проблемах наркомании среди подростков.

Ведущий 1: И все же, что бы нам не говорили, а у нас подрастает хорошая молодежь. Такой вывод можно сделать, опираясь на опрос учащихся 10-11 классов Гур. Козачанской средней школы.

Ведущий 2: Результаты опроса не показали значительных различий в жизненных ориентациях школьников с нормальным и отклоняющимся поведением. Список содержал 17 пунктов. В нем перечислялись главные жизненные ценности. Ребята выбрали 6 первоочередных...

1. Хорошие друзья – 86%
2. Семья – 76%
3. Любовь – 71%
4. Свобода – 51%
5. Интересная профессия – 51%
6. Богатство – 25%

Ведущий 1: Такие ценности, как популярность, власть над людьми, творчество, переместились в конец списка.

Ведущий 2: Вот так. А то, знаете ли надоели эти рассуждения: «У них в голове пустота!», «Эти умники по себе судят».

Ведущий 1: Вот друзья, наше время и закончилось. Я надеюсь, вы не смотрели на часы, вспоминая сказку о потерянном времени?

Правильно. Время не потеряно. До новых встреч!

Все поют:

Пусть нас ждут холода,
Огонь и вода,
Мы живы надеждой одной,
Что, если беда, мне легче тогда,
Когда рядом ты со мной,
Я с тобой.
Как будто пустяк
Но пусть будет так всегда!

**НОМІНАЦІЯ «КРАЩА РОБОТА ІЗ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИМИ
ВЕРСТВАМИ НАСЕЛЕННЯ».
КАПІТОЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА БІБЛІОТЕКА–ФІЛІА
ІЗЬОМСЬКОЇ ЦБС**

Штат бібліотеки – 1 штатна одиниця.

Основні показники роботи:

Кількість книжкового фонду –18044 одиниць;

Кількість читачів –913 чол (50 % від загальної кількості населення);

Кількість відвідувань –11000 на рік;

Кількість книговидач – 17040 друкованих видань;

Щорічно бібліотека передплачує понад 22 назви періодичних видань.

Висока оцінка роботи бібліотеки членами журі

- організації та проведенню масових заходів для людей похилого віку (Додаток №1);
- індивідуальній роботі з дітьми з особливими потребами;
- інформуванню читачів с питань соціального захисту, особливостей пенсійного забезпечення;
- популяризації волонтерського руху.

УКЛІН ТОБІ, ОСІННЄ ПОКОЛІННЯ

Вечір-зустріч з людьми похилого віку села Капитолівка.

Ведучий 1: Гостей дорогих ми вітаємо щиро! Стрічаємо з хлібом любов'ю і миром.

Ведучий 2: Добрий День, шановна родина! Щиро вітаємо, Вас!

Сьогодні - Міжнародний день літніх людей. Саме, Ви, дідусі й бабусі, батьки й матері вчили нас доброти, поваги до праці, честі й співчуття, захищали, пестили, а тепер настав час, коли ми маємо проявляти увагу і піклування про Вас, саме про Вас, у кого роки забрали здоров'я й сили.

Ведучий 1: Сьогодні на наше свято ми запросили жінок-трудівниць які багато-багато років сумлінно працювали на своїх робочих місцях, ветеранів Великої Вітчизняної війни, сільських вдів, одиноких людей. То ж давайте привітаємо їх!

Ведучий 2: Ми вдячні, Вам, що ви завітали до нас, що ви поруч з нами. Низенький уклін, Вам!

Пісня: „Ой зелене жито зелене”

Ведучий 1: Сьогодні на наше свято завітали люди великої душі, які постійно піклуються про Вас, щоденно вирішують ваші проблеми.

1. Мацюра Надія Іванівна - заступник начальника районного управління праці та соціального захисту.

2. Собицька Світлана Олександрівна - заступник директора територіального центру.

3. Тютюнник Любов Олексіївна - зав. відділенням управління соціального захисту.

4. Живолуп Л.В. - заступник голови виконкому.

Ведучий 2: Сьогодні хочеться говорити багато теплих слів про людей, які присвятили своє життя, свої сили, вміння, терпіння- праці, тільки праці. Це такі як: Симоненко Л.І., Гончаренко Л.П., Діденко Л.М., Смоляров К.А., Фесенко М.В., Водорез Н.І. і багато інших.

Пісня: „Добрий день, Україно”

Ведучий 1: Хочеться звернутися і до наших славних ветеранів Великої Вітчизняної війни. Наша шана, Вам, і повага. Ми вдячні Вам за подвиг. Ми шануємо пам'ять вашу і позитивний біль. Нам є чому повчитися у вас: вірності своїй Землі. Умінню любити свій народ.

Пісня: „Висиха душі криниця”

Ведучий 2: На Україні проживає 2 млн. самотніх людзей. Така вже їхня доля - залишатись у 4-х стінах сам на сам із своєю проблемами, хворобами. Знали б ви, як вони чекають, щоб хто-небудь з нас завітав до них.

Вірш: „Живе самотня людина”, пісня „Чорнобривці”

Ведучий 1: Старість - не радість, ніхто її не чекає, та вона все ж несподівано підкрадається. Добре, коли поруч живуть твої рідні, діти, онуки.

Бабусю, моя дорогенька. Татуся мого ти матуся
Присядь біля мене близьенько, я ніжно отак пригорнуся.
Накину тобі я на плечі хустинку теністу пухову
Як гарно з тобою малечі! Бабусю завжди будь, здорова!
На руки твої подивлюся що ніжно голівку ласкали,
Ці руки бабусі в колиці мене колихали.
Вони старенькі та вправні, все вміють ці руки робити
Рушники вишивати гарні, смачненькі обіди варити.
За все тобі вдячна, бабусю!

Вірш дідуся

Я вітаю свого діда і таке йому скажу
Із тобою я дружу ти хороший, ти ласкавий
Ти привітний, гарний, славний
Будь здоровий, не хворій.
Дідусенько рідний мій. (пісня: Старий дом)

Ведучий 2: Нашим бабусям припорошила скроні сивина, а деяких зовсім вибілила. І кожна сива волосинка говорить про те, що не завжди їх слухали діти і ми онучата. І боліло серце у бабусі за нас.

Гумореска: „Ой слаба Я слаба”

„Ой слаба я, слаба, не можу робити. Піду я до дочки, буду в неї жити. Прийшла я до дочки, стала у куточку. Дочко моя любя, випри сорочку. Мамо моя, мамо, нема де сушити йди собі до сина, будеш в нього жити. Прийшла я до сина, стала на помості, а невістка з хати: „Нам не треба гостей!” Діти мої діти, буду я вмирати. Пришліть мені писаря, добро розписати. Тобі хату, сину, гроші на машину. Щоб за це ти збудував мені домовину. Тобі, любя дочко, рябеньку теличку, щоб за мною плакала, як перепеличка. Вам, онучки гуси, щоб пір’ячко дерли. Слава ж тобі, Господи, що бабуся вмерли!

Ведучий 1: Шануймо друзі старість сьогодні, завтра і завжди.

Бо хто стареньких зневажає, той по світу блукає.
А хто стареньких доглядає, той щасливу долю має.

Пісня „Росте черешня в мамі на городі

Ведучий 2: Ми хочемо, щоб у вас не лише сьогодні, а й завжди був хороший настрій, щоб кожен прожитий день додавав вам бадьорості, щоб сонячне проміння зігрівало серця, а ваші слова подяки возвеличували ваші душі.

Пісня „Стежечка”

Ведучий 1: Нехай для Вас, же сонце світить і квіти ніжності цвітуть. Нехай в добрі і щасті й мирі усі роки ваші пройдуть.

Ведучий 2: Посивіли ваші скроні від турботи про дітей.
Шану праці, шану долі віддаємо ми в цей день
Хай рясним буде суцвіття у саду, що ви садили.
Зичим миру, довголіття щастя, радості і сили.

Ведучий 1: Хай роки ідуть, а чоло не сівіє
Хай внуки ростуть, а лице молодіє
Хай серце не знає печалі й розлуки
Хай радість приносять вам діти й онуки.
Бажаєм прожити в силі й здоров'ї
Ще многії літа щасливої долі.

Пісня: „Посидим по хорошему

Ведучий 2: Спасибі, Вам, що завітали до нас, незважаючи на свої хвороби, що знайшли час поспілкуватися і повеселитися з нами. Хай Бог оберігає Вас, сьогодні, завтра і завжди. І на закінчення хочеться зачитати прекрасні слова В.Іващенко: Спасибі, Господи, за те що я прокинулась сьогодні

Що зберегла в душі святе, за те що діти не голодні
Спасибі, Господи, тобі за те, що маю світлий розум
І світу квіти і морози наснагу й біль ношу в собі
За те, що кожен день несе велику радість в світі жити
Співати, мріяти, любити
Спасибі, Господи тобі!

Конкурс: „А ну-мо бабусі”

В конкурсі всі повинні показати себе сильними, енергійними, винахідливими. Оцінити вашу майстерність допоможе журі.

Ведучий 1: Всі ви маєте дочок і синів, а значить внуків і внучок. Давайте пригадаємо, коли ви вкладали їх спати, ви співали їм якісь особливі пісні; тобто колискові. Хто з вас заспіває її.

Ведучий 2: А скільки цікавих добрих казок ви розповідали своїм внукам.
Згадайте їх.

3. Конкурс „Заспівай, бабусю.”

4. Розповісти як ви доглядали своїх дітей, онуків (цікавий епізод).

5. А хто пригадає і розповість про своє перше кохання.

Матеріал підготували:

Приходько Ю.М.

Шостко Н.І.

Відповідальна за випуск

Ракитянська В.Д.